

**ปัญหาของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548
ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546
The Problems of Ministerial Regulations of Students' Conduct B.E.2548
(A.D.2005) Issued According to the Child Protection
Act B.E.2546 (A.D.2003)**

บุญเลิศ โพธิ์ขำ
Boonlert Phokham

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ปัญหาของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 2) วิเคราะห์รูปแบบของปัญหาการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษา 3) ศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นมาตรการลงโทษ ป้องปรามการกระทำความผิดและแนวทางส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ได้แก่ การออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 เมื่อเข้าสู่ขั้นปฏิบัติ นักเรียนนักศึกษาที่กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อโทษที่ได้รับ 2) บทกำหนดโทษที่ใช้ในการลงโทษผู้กระทำความผิดตามกฎกระทรวงทั้ง 9 ประเด็นยังไม่เคร่งครัดเด็ดขาดเพียงพอจึงต้องมีการเพิ่มโทษเข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 3) เพิ่มความเคร่งครัดเด็ดขาดในการลงโทษตามทฤษฎีลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้งและทำให้เกิดความเกรงกลัวในโทษที่ได้รับ ข้อเสนอแนะประกอบด้วย 1) หน่วยงานตำรวจ หน่วยงานปกครอง หน่วยงานด้านการศึกษาที่มีหน้าที่ในการกำหนดการลงโทษในการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษาต้องมีความเคร่งครัดเพื่อยับยั้งผู้กระทำความผิดที่ถูกลงโทษไม่ให้กระทำความผิดซ้ำอีก 2) หน่วยงานตำรวจ หน่วยงานปกครอง หน่วยงานด้านการศึกษา ผู้ปกครองควร หามาตรการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย

คำสำคัญ : ปัญหากฎกระทรวง / พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก / ความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to analyze the problems of ministerial regulations of students' conduct B.E.2548 (A.D.2005) issued according to the Child Protection Act B.E.2546 (A.D.2003), 2) to analyze types of problems in students' offenses, 3) to examine suggestions and guidelines in placement of appropriate measures for punishment, suppression of crime and promoting students to behave themselves within the legal framework.

The findings of study were as follows: 1) The problem of ministerial regulations of students' conduct B.E.2548 (A.D.2005) was that after the issuance of Ministry of Education's regulations on student punishment (No. 2) B.E.2550 (A.D.2007) and the enforcement of it, those students with misconduct were not afraid to get a penalty. 2) The penalties for offenders according to the regulations of 9 points were not enough strictly decisive. An increase of penalty must be added into the Ministry of Education's regulations on student punishment (No. 2) B.E.2550 (A.D. 2007). 3) In

¹ อาจารย์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม, Lecturer , Faculty of Industrial Technology, Nakhon Phanom University

punishment, the decisive strictness according to theories of penalty for intimidating, prohibiting and scaring somebodies of penalties received must be increased. The suggestions comprised: police agencies, governing bodies and departments of education whose duties were to impose sanction in students' offense must have strictness in order to prohibit the sentenced offenders not to repeat their misconduct. 2) Police agencies, governing bodies, departments of education, and parents should find some measures to promote students' self-behavior within the legal framework.

Keywords : Problems of Ministerial Regulations / Child Protection Act / Students' Conduct

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลก สังคมประเทศและสังคมภายในประเทศมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามกระแส โลกาภิวัตน์ ทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางบวกและลบ ในด้านหนึ่งมองว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สังคมควรเรียนรู้และตั้งรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ในขณะที่อีกด้านหนึ่งมองว่าการเปลี่ยนแปลงตามกระแส โลกาภิวัตน์ เป็นกระบวนการที่ทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิมและวัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นกระบวนการที่ส่งผลกระทบด้านลบมากกว่าด้านบวก ซึ่งสังคมควรตระหนักถึงพิษภัยดังกล่าว (วิภาวี เอี่ยมวรเมธ และ อัจฉรา เอ็นช. 2548) โดยเฉพาะการตระหนักถึงผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์ต่อกลุ่มนักเรียน นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มที่รับรู้เร็วกว่ากลุ่มอื่นๆ และเป็นกลุ่มที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศในปัจจุบันและอนาคต จากกระแสโลกาภิวัตน์ในด้านลบส่งผลกระทบทำให้เกิดมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นของนักเรียน นักศึกษาโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาต้องตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบการศึกษาไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาหรือนักเรียนที่อยู่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม

ในส่วนของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงในการควบคุมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาโดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงสามารถออกกฎกระทรวงได้คือ กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดว่านักเรียน นักศึกษาต้องไม่ประพฤติดังต่อไปนี้ 1) หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน 2) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน 3) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด 4) ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด 5) ลักทรัพย์ ครอบครองทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สิน บุคคลอื่น 6) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อย

หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน 7) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาว ซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ 8) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี 9) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ ตนเองหรือผู้อื่น

จากข้อกำหนดความประพฤติทั้ง 9 ข้อ ที่นักเรียน นักศึกษา ต้องไม่ประพฤติ ได้ให้อำนาจในการออกระเบียบในการลงโทษเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ซึ่งได้แก่ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 โดยบทกำหนดโทษคือ ว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและพักการเรียน จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยจึงมองถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ในส่วนของการออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ว่าบทกำหนดโทษยังไม่มีมาตรการเด็ดขาดเพียงพอไม่สามารถทำให้เกิดความเกรงกลัวในโทษเมื่อมีการกระทำความผิดขึ้น ดังนั้นในการทบทวนครั้งนี้เพื่อที่จะวิเคราะห์ถึงปัญหาคือกฎหมายการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษาและมาตรการการเสนอแนะในส่วนของการลงโทษการป้องกันเมื่อมีการกระทำความผิดพร้อมทั้งหาแนวทางส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของกฎหมายเพื่อที่จะลดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

2. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างปัญหาการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษาตามกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นมาตรการลงโทษ ป้องปรามการกระทำความผิดและแนวทางส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย

สมมติฐานการวิจัย

กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ปัญหาได้แก่ การออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไม่มีบทกำหนดโทษที่เคร่งครัด เด็ดขาดเพียงพอทำให้ไม่เกิดความเกรงกลัวในโทษที่ได้รับเมื่อมีการกระทำความผิด

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหากระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาโดยมีการวิเคราะห์สังเคราะห์กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ที่กำหนดว่านักเรียน นักศึกษาต้องไม่ประพฤติ ทั้ง 9 ประเด็น และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาอีกทั้งจากการสัมภาษณ์นักเรียน นักศึกษา ครู-อาจารย์ ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป ในส่วนที่เป็นข้อกำหนดที่นักเรียน นักศึกษาต้องไม่ปฏิบัติทั้ง 9 ประเด็น ตลอดจนผู้วิจัยนำขอบเขตแนวคิดข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการลงโทษป้องปรามการกระทำความผิด แนวทางการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ทั้ง 9 ประเด็น จากเอกสารตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม นักเรียน นักศึกษา ครู-อาจารย์และผู้ปกครองโดยสรุปแต่ละกลุ่มให้เห็นดังนี้

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปัญหากระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ทั้ง 9 ประเด็น มาสังเคราะห์รูปแบบโครงสร้างปัญหาการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษา เพื่อสรุปผลการศึกษาในการหามาตรการที่เหมาะสมในการวางมาตรการลงโทษและป้องปรามการกระทำความผิดของนักเรียนและนักศึกษา

3. นำบทสรุปจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์และจัดเวทีการสนทนากลุ่มมาเป็นข้อเสนอแนะ และแนวทางในการวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นมาตรการลงโทษ ป้องปรามการกระทำความผิดตลอดจน แนวทางส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ

กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 260 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ปีการศึกษา 2556 ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนมจำนวน 80 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการนครพนมจำนวน 50 คนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2556 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าจำนวน 40 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์จำนวน 30 คน ผู้ปกครองจำนวน 20 คน ครู-อาจารย์ จำนวน 20 คน ประชาชนทั่วไป 20 คน

การเลือกกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวข้างต้นมีเหตุผลว่านักเรียนและนักศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษาโดยตรงในการกระทำความผิดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและในส่วนผู้ปกครอง ครู-อาจารย์ และประชาชนทั่วไปเป็นผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่มีการกระทำความผิดของนักเรียนและนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (In-depth Interview) ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดข้อคำถามจากกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 15 คน ประกอบด้วย 9 ประเด็นคำถามได้แก่ 1) การหนีเรียน 2) เล่นการพนัน 3) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด 4) ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สิ่งมึนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด 5) ลักทรัพย์ 6) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท 7) แสดงพฤติกรรมทางชั่วช้า 8) การค้าประเวณี 9) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน

เมื่อได้ประเด็นคำถามแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำกลุ่มเป้าหมาย ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู-อาจารย์และประชาชนทั่วไป จำนวน 260 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 10 กลุ่มๆ ละ 26 คน การแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกัน และกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นในการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็น มาตรการลงโทษ ป้องปรามการกระทำความผิด ตลอดจนแนวทาง ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ กฎ ระเบียบของกฎหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสาร และการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตโดยสืบค้นจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบและเลือกที่มีความน่าเชื่อถือ

1.2 ข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนาม ใช้การ สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยไม่ได้บันทึกภาพและเสียงเนื่องจากกลุ่ม เป้าหมายไม่ต้องการให้มีการบันทึกเสียง เพราะรู้สึกไม่ผ่อนคลาย ไม่เป็นธรรมชาติ และอึดอัด จึงใช้การจดบันทึกทุกครั้ง

1.3 ใช้การสนทนากลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 10 กลุ่มในการบันทึกข้อมูลใช้การจดบันทึกแล้วมาสรุป ประเด็น

2. ขั้นตอนความข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการ กระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษาทั้งจากเอกสาร ตำราทาง วิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลภาคสนามแล้วนำมา เรียบเรียงและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเรียบเรียงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการ กระทำความผิดของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 โดยมีผลดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสารพบว่าวัตถุประสงค์ในการออก

บทกำหนดโทษนักเรียนนักศึกษาเน้นในส่วนพระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงวัฒนธรรมประเพณีของไทยดังคำสาปแช่งที่ว่ารักวัว ให้ผูกกรรกให้ตี จึงทำให้นักเรียนนักศึกษาขาดความเกรงกลัวในบท ลงโทษและกล้าที่จะกระทำความผิด

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในส่วน of นักเรียนนักศึกษา ยอมรับได้ ถ้าหากการลงโทษนั้นเป็นการลงโทษเพื่อสั่งสอนอบรม ให้เป็นคนดี ผู้ปกครองเน้นในส่วนของการลงโทษให้เกิดความ หลาบจำและเป็นคนดีในสังคมและครูอาจารย์มีความคิดเห็นไป ทางเดียวกับผู้ปกครอง

3. ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มทุกกลุ่ม เป็นไปในทิศทาง เดียวกันว่าหากการลงโทษเป็นการสั่งสอนเพื่อให้หลาบจำและเป็น คนดีแม้ว่าจะเป็นการเขียนก็ตามไม่จำเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ ของสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใดเพราะการลงโทษรองรับด้วยสุภาพศิ ตของไทยที่ว่ารักวัวให้ผูกกรรกให้ตี ซึ่งสังคมไทยยึดถือปฏิบัติ มาตลอดจนถึงปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหากฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ได้แก่ การออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บทกำหนด โทษ ได้แก่ ว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและพักการเรียน ซึ่งเป็น บทกำหนดโทษเมื่อมีการกระทำผิดที่ห้ามไว้ทั้ง 9 ประเด็น ตามกฎ กระทรวง จากการศึกษาพบว่า เมื่อเข้าสู่ขั้นปฏิบัตินักเรียนนักศึกษา ที่กระทำความผิดไม่เกรงกลัว ต่อโทษที่ได้รับในการลงโทษ จำเป็น ต้องใช้หลักปรัชญาลงโทษเพื่อชดเชยยับยั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ยับยั้งตัวผู้กระทำผิดที่ถูกลงโทษ โดยไม่ให้เกิดซ้ำอีกเพราะ เกิดความเกรงกลัวในโทษที่ได้รับ อันเป็นผลให้ตัดโอกาสที่จะ กระทำผิดขึ้นและยังเป็นการยับยั้งบุคคลอื่น มิให้กระทำความผิดและการ ได้รับโทษจนไม่อยากจะกระทำความผิดเพราะเกรงกลัวในโทษ (ลาวลีย์ หอนพรัตน์ และคณะ. 2557) อีกทั้งสังคมไทยยังยึดหลักวัฒนธรรม ประเพณีที่ว่ารักวัวให้ผูกกรรกให้ตีโดยเจตนารมณ์ของสุภาพศิ ตไทย คำนึงเป็นไป เพื่อการสั่งสอนให้หลาบจำเพื่อเป็นคนดีในสังคมไม่มี เจตนาในการร้ายผู้ถูกลงโทษแต่อย่างใด

2. ประเด็นการแก้ปัญหาในเรื่องโทษที่ลงเมื่อมีการ กระทำความผิดตามกฎกระทรวงโดยมีการเพิ่มโทษเข้าไปในระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา

(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ตามแต่ความหนักเบาของการกระทำความผิด ซึ่งในการวิเคราะห์ปัญหาการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษา ตามกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 มีดังต่อไปนี้

2.1 ปัญหาการหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษา โดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บทกำหนดโทษที่ได้รับได้แก่ ขึ้นปานกลาง ให้ตัดคะแนน ความประพฤติ 10 คะแนน จากผลการศึกษาพบว่าควรเพิ่มโทษ การเขียนเข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ นักเรียนหรือนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ด้วยเพื่อเป็นการ สั่งสอนและให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคมโดยการลงโทษ นั้นต้องปราศจากอคติในการลงโทษดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัว ให้ผูกกรรกลูกให้ดี

2.2 ปัญหาการเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่น การพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนันระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บทกำหนดโทษที่ได้รับ ได้แก่ ขึ้นร้ายแรง ให้ตัดคะแนน ความประพฤติ 25 คะแนน จากผลการศึกษาควรเพิ่มโทษการเขียน เข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ด้วยเพื่อเป็นการสั่งสอนและ ให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคมโดยการลงโทษนั้น ต้องปราศจากอคติในการลงโทษดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัว ให้ผูกกรรกลูกให้ดี

2.3 ปัญหาการพกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิดการพกพา อาวุธปืนเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 การพกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิดของนักเรียน นักศึกษา บทกำหนดโทษได้แก่ ขึ้นร้ายแรงให้ตัดคะแนนความประพฤติ 30 คะแนน

จากผลการศึกษาควรกำหนดมาตรการลงโทษเพิ่มเติม ถ้าในการพกพาอาวุธเข้ามาในสถานศึกษาแล้วสร้างพฤติกรรมเช่น ใช้ข่มขู่ผู้อื่นหรือการใดที่ทำลงไปแล้วส่งผลเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม ถือเป็นโทษขึ้นร้ายแรงมาก ให้ตัดคะแนนความประพฤติ 50 คะแนน และถ้ามีการกระทำความผิดเกินกว่า 2 ครั้ง ลงโทษให้ออก เข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ด้วยเพื่อเป็นการสั่งสอนและ ให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคม โดยการลงโทษนั้น ต้องปราศจากอคติในการลงโทษ ดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัวให้ผูก กรรกลูกให้ดี

2.4 ปัญหาการซื้อจำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด ระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บทกำหนดโทษที่ได้รับ ได้แก่ ขึ้นร้ายแรงตามการจัด หมวดหมู่การลงโทษให้ตัดคะแนนความประพฤติ 25 คะแนน จากผลการศึกษาควรลงโทษโดยเพิ่มโทษให้ออกเข้าไปในระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ในกรณีการจำหน่ายยา เสพติดในสถานศึกษา ด้วยเพื่อเป็นการสั่งสอนและให้มีความหลากหลายและเป็นคนดี ในสังคม โดยการลงโทษนั้นต้องปราศจากอคติในการลงโทษ ดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัวให้ผูกกรรกลูกให้ดี

2.5 ปัญหาการ ลักทรัพย์ ทรัพย์ ทรัพย์ ข่มขู่ หรือ บังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์บุคคลอื่น ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บทกำหนดโทษ ได้แก่ ขึ้นร้ายแรงมากให้ตัดคะแนนความประพฤติ 50 คะแนน จากผลการศึกษาควรเพิ่มโทษให้ออกเข้าไปในระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ถ้าในการลักทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์บุคคลอื่น เป็นการเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม ที่ร้ายแรง เช่น มีอาวุธในขณะกระทำความผิดด้วยเหตุเพื่อเป็นการ สั่งสอนและให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคมโดยการลงโทษ นั้นต้องปราศจากอคติในการลงโทษดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัว ให้ผูกกรรกลูกให้ดี

2.6 ปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความ ไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน บทกำหนด โทษที่ได้รับได้แก่ขึ้นร้ายแรงมากให้ตัดคะแนนความประพฤติ 50 คะแนน จากผลการศึกษาควรเพิ่มโทษให้ออกเข้าไปในระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ถ้ามีการกระทำความผิดเกินกว่า 2 ครั้งเพื่อเป็นการสั่งสอน และให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคมโดยการลงโทษนั้น ต้องปราศจากอคติในการลงโทษดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัวให้ผูก กรรกลูกให้ดี

2.7 ปัญหาการแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวซึ่ง ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ จากผลการศึกษาบทกำหนดโทษ ในการกระทำความผิดเป็นขึ้นร้ายแรง ตามการจัดหมวดหมู่การลงโทษ ซึ่งการลงโทษให้ตัดคะแนนความประพฤติ 25 คะแนน ด้วยเหตุ เพื่อเป็นการสั่งสอนและให้มีความหลากหลายและเป็นคนดี ในสังคม โดยการลงโทษนั้นต้องปราศจากอคติในการลงโทษดังสุภาษิตไทย ที่ว่า รักวัวให้ผูกกรรกลูกให้ดี

2.8 ปัญหาการเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี สารระคายเคืองเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บทกำหนดโทษได้แก่ขั้นร้ายแรงมาก ให้ตัดคะแนนความประพฤติ 50 คะแนน จากผลการศึกษาควรเพิ่มโทษให้ออกเข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ถ้าเป็นการกระทำผิดที่เข้าข่ายชักนำหรือเป็นเหตุจูงใจในการค้าประเวณี ด้วยเหตุเพื่อเป็นการสั่งสอนและให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคม โดยการลงโทษนั้นต้องปราศจากอคติในการลงโทษ ดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

2.9 ปัญหาการออกนอกสถานที่พักในเวลากลางวัน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น บทกำหนดโทษที่ได้รับได้แก่ ขั้นปานกลาง ให้ตัดคะแนนความประพฤติ 20 คะแนน จากผลการศึกษาควรเพิ่มโทษให้ออกเข้าไป ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ในกรณีที่นักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นจนเกิดความเสียหายทางทรัพย์สินหรือชีวิตแก่ผู้อื่น ด้วยเหตุเพื่อเป็นการสั่งสอนและให้มีความหลากหลายและเป็นคนดีในสังคม โดยการลงโทษนั้นต้องปราศจากอคติในการลงโทษ ดังสุภาษิตไทยที่ว่า รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

3. ได้ขอเสนอแนะในการวางมาตรการลงโทษโดยใช้บทกำหนดโทษที่เคร่งครัดรุนแรงโดยเพิ่มโทษเข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ซึ่งอาศัยหลักปรัชญาลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยับยั้งผู้กระทำผิดที่ถูกลงโทษโดยไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีกเพราะเกิดความเกรงกลัวในโทษที่ได้รับอันเป็นผลให้ตัดโอกาสที่จะกระทำผิดขึ้นและยังเป็นการยับยั้งบุคคลอื่นมิให้กระทำผิดและ การได้รับโทษจนไม่อยากกระทำผิดเพราะเกรงกลัวในโทษ

ในส่วนแนวทางส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ กฎ ระเบียบของกฎหมายภาคสังคมต้องช่วยกันสอดส่องดูแลช่วยกันทั้งครู ตำรวจ ฝ่ายปกครอง นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครองตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ร่วมมือร่วมแรงร่วมใจในการสร้างแนวทางส่งเสริม ปัญหาทุกอย่างย่อมแก้ไขได้ในที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ครูลงโทษศิษย์ในลักษณะต่างๆ กัน มีปรากฏตั้งแต่เริ่มมีการจัดการศึกษาและมีครูศิษย์เกิดขึ้น ที่ปรากฏชัดเจนในลักษณะเป็นหลักการและกฎเกณฑ์ในระบบการศึกษาของไทย แต่โบราณนั้น พบในหัวข้อ “ข้อบังคับการเรียน” ของเรื่องโบราณศึกษา ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือวิจารณ์ ปีที่ 5 ร.ศ. 115 (พ.ศ. 2439) (ทศนา เขมณี. 2547) หนังสือนี้กล่าวถึง วิธีการสอนและวิธีการเล่าเรียนในสมัยโบราณโดยแบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ๆ 8 ข้อ เรียกว่า มาติกา มาติกาเหล่านี้ว่าด้วยเรื่องตำลใบที่เล่าเรียน สถานโรงเรียน จำนวนนักเรียนและครู เวลาเรียนและหยุด เครื่องเล่าเรียน วิชาหนังสือ วิชาเลข และข้อบังคับการเรียน โดยมาติกาที่ 8 ซึ่งว่าด้วยข้อบังคับการเรียนนั้นได้ กล่าวถึงข้อบังคับที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามใน 3 หัวข้อใหญ่ๆ คือ 1) ข้อห้ามและการฝึกหัด ความตั้งใจเรียนมารยาท 2) การทำโทษตามความผิด 3) การให้รางวัล การชมเชยสรรเสริญ

ต่อมาใน พ.ศ.2515 จอมพลถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติ ประกาศให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ พุทธศักราช 2481 และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 แทน ซึ่งต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ออกเป็นกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2515) และ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2518) ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ.2515 ได้ระบุเรื่องการลงโทษนักเรียนไว้ว่า มีความมุ่งหมายเพื่อสั่งสอนให้นักเรียนมีความประพฤติดี หรือเพื่อให้เข็ดหลาบ โดยให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาโทษด้วยการว่ากล่าวตักเตือน เขียน ทำทัณฑ์บน สั่งพักการเรียน ให้ออก และให้คัดชื่อออก

การลงโทษโดยการเขียนนักเรียนที่อยู่ในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานแม้ว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนก็ตามแต่ถ้ามาพิจารณาว่าคนสมัยก่อนได้ดี มีความรู้รู้จักถูกผิดมีความรับผิดชอบ เป็นผู้ปกครองบ้านเมืองต่างก็ผ่านไม่เรียวมาเกือบทั้งนั้นดังสุภาษิตไทยที่ว่ารักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี ซึ่งก็เป็นวัฒนธรรมประเพณีของสังคมไทย ที่ยังยึดถือปฏิบัติสืบกันมา ไม่มีเจตนาในการทำร้าย แต่ประการใดเพียงแต่เพื่ออบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีมีความรับผิดชอบ ให้เป็นคนดีมีอนาคต ในการใช้ไม้เรียวหรือการเขียนก็ยังมีการใช้ในการควบคุมการลงโทษไม่ใช่ใช้การเขียนเป็นการทำร้ายนักเรียน เช่นในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ.2515 ได้ระบุเรื่องการลงโทษนักเรียนไว้ว่า มีความมุ่งหมายเพื่อสั่งสอนให้นักเรียนมีความประพฤติดี หรือเพื่อให้เข็ดหลาบ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอให้เพิ่มเติมโทษ โดยมีการเขียนและให้ออกเข้าไปในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการ

ลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ.2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
สั่งสอนให้นักเรียนมีความประพฤติดีหรือเพื่อให้เข็ดหลาบ
ไม่ประพฤติชั่ว และกลับตัวเป็นคนดี

2. รูปแบบโครงสร้างปัญหาการกระทำความผิดของ
นักเรียน นักศึกษาตามกฎหมายกำหนดความประพฤติของ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2548 ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
เด็ก พ.ศ.2546 ทั้ง 9 ข้อ มีดังต่อไปนี้

2.1 ปัญหาการหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษา
โดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียนเกิดจากสังคมที่เปลี่ยนไป
วัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ทำให้เกิดความหลงใหลตามสภาวะแวดล้อม
ดังนั้นนอกจากมาตรการลงโทษแล้วควรมีมาตรการส่งเสริมและ
ป้องกันโดยต้องมีความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษา ตำรวจ
ฝ่ายปกครอง ผู้ปกครอง ครู นักเรียน นักศึกษา ในการพูดคุย แก้ปัญหา
อย่างจริงจังอีกทั้งการนำหลักการเสริมแรงมาใช้ทั้งในส่วนของการ
เสริมแรงบวกและเสริมแรงลบ (ซิวัน เขียววิจิต. 2551) ในการ
แก้ปัญหา

2.2 ปัญหาการเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่น
การพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนันเกิดจากสังคมที่เปลี่ยนไป
วัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ทำให้เกิดความหลงใหลตามสภาวะแวดล้อม
อยากได้เงินทองไปสนองความต้องการในสิ่งที่อยากได้ดังนั้น
นอกจากมาตรการลงโทษแล้วมาตรการส่งเสริมและป้องกัน
สถานศึกษาต้องสอดส่องดูแลไม่ให้หนีตักศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้อง
กับการพนันทุกชนิด มีการส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมทางบวก
ต่างๆ จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการพนัน
ให้อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชาสอดแทรกเรื่องผลเสีย
ที่จะเกิดขึ้นจากการพนันเป็นต้น (มูลนิธิสตรี-สฤตติวงศ์. 2556)

2.3 ปัญหาการพกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิดเกิดจาก
สังคมที่เปลี่ยนไป วัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ สื่อต่างหลั่งไหลเข้ามา
อบายมุขเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการเอาแบบอย่างที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น
นอกจากมาตรการลงโทษแล้ว มาตรการส่งเสริมและป้องกันการ
พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด โรงเรียนหรือสถานศึกษาต้องสอดส่อง
ดูแลไม่ให้หนีตักศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาวุธหรือวัตถุ
ระเบิด มีการจัดกิจกรรมทางบวกต่างๆ ให้ความรู้เกี่ยวกับอาวุธปืน
วัตถุระเบิด บทลงโทษทางกฎหมายเมื่อมีไว้ในครอบครองโดย
ผิดกฎหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชาสอดแทรก
เรื่องผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการพกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด
มาโดยผิดกฎหมายตลอดจนผลเสียเมื่อนำไปใช้ในทางที่ผิด

2.4 ปัญหาการซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา
หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมา บุหรี่ หรือยาเสพติดเกิดจาก
สังคมที่เปลี่ยนไปวัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ให้เกิดความหลงใหลตาม

สภาวะแวดล้อม การอยากลอง การอยากเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม
ความคึกคะนองดังนั้นนอกจากมาตรการลงโทษแล้ว มาตรการ
ส่งเสริมและป้องกัน คือ การสร้างมาตรการแก้ไขและมาตรการ
บำบัดรักษาและฟื้นฟูโดยห้ามนักเรียนเสพสารเสพติดและนำ
สารเสพติดทุกชนิดเข้ามาในสถานศึกษาสร้างความตระหนัก
ให้ทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและ
ผู้เกี่ยวข้องว่า “ผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้ป่วยที่ต้องการบำบัดรักษา
ที่ถูกต้องทั้งร่างกายและจิตใจ” และโดยธรรมชาติของผู้ติดยา
เสพติด จะมีพฤติกรรมเลิกแล้วกลับไปเสพใหม่อีกซ้ำหลายครั้ง
ดังนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและฟื้นฟูจิตใจ จึงต้องใช้เวลานาน
(เจริญ แฉกพิมาย และปนัดดา ศรีธนะสาร. 2555) สถานศึกษา
ต้องประสานกับครอบครัวให้มีส่วนร่วมในการดูแลและแก้ไขปัญหา
เด็กนักเรียน นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดและส่งไปบำบัดและ
ฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อรับการบำบัดรักษาทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2.5 ปัญหาการ ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ช่มชู้
หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่นเกิดจากสังคมที่เปลี่ยนไป
วัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ทำให้เกิดความหลงใหลตามสภาวะแวดล้อม
อยากได้เงินทองไปสนองความต้องการในสิ่งที่อยากได้ดังนั้น
นอกจากมาตรการลงโทษแล้วมาตรการส่งเสริมและป้องกันโรงเรียน
หรือสถานศึกษาต้องสอดส่องดูแลไม่ให้หนีตักศึกษา หนีตักศึกษา
เข้าไปเกี่ยวข้อง มีการส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมทางบวกต่างๆ
จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับบทลงโทษทางกฎหมาย
เมื่อมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย

2.6 ปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย
ผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความ
ไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนเกิดจาก
สังคมที่เปลี่ยนไปวัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ให้เกิดความหลงใหลตาม
สภาวะแวดล้อม การอยากเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความคึกคะนอง
จากสารเสพติดเช่นสุรา การยึดถือสถาบันเป็นต้นดังนั้นนอกจาก
มาตรการลงโทษแล้ว มาตรการส่งเสริมและป้องกัน ให้ทางสถาบัน
การศึกษาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ ตำรวจตรวจค้นอาวุธส่งเสริมให้เยาวชน
เป็นคนกล้าแสดงออกที่เหมาะสมกับกาลเทศะ การใช้หลักการ
เสริมแรงโดยให้รางวัลพ่อแม่ต้อง เอาจริงกับสิ่งที่ตกลงกันได้
(ณัฐภรณ์ โสภณพิพัฒน์. 2557) เด็กจะเรียนรู้ว่าพ่อแม่เอาจริง
กับสิ่งที่พูดและตกลงกันล่วงหน้า

2.7 ปัญหาการแสดงพฤติกรรมทางชู้สาว ซึ่งไม่
เหมาะสมในที่สาธารณะ เกิดจากสังคมที่เปลี่ยนไปวัตถุนิยมเข้ามา
แทนที่ สื่อต่างๆ หลั่งไหลเข้ามาอย่างมากมายตลอดจน วัฒนธรรม
ตะวันตกที่เข้ามาเกิดการลอกเลียนแบบ ดังนั้นนอกจากมาตรการ
ลงโทษแล้วสังคมและครอบครัว พ่อ แม่ต้องเป็นส่วนหนึ่งในการ

เสริมสร้างพลังให้กับครอบครัว ให้ความเข้มแข็งให้ความรัก ความอบอุ่นเป็นที่ปรึกษาให้กับลูกในทุกเรื่องร่วมกับครู อาจารย์ ในการสอดส่องดูแลแก้ไขและให้มีการรณรงค์และการปลูกฝัง ค่านิยมของการรักนวลสงวนตัวและทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อ เป็นต้นแบบให้วัยรุ่นปฏิบัติตาม

2.8 ปัญหาการเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเกิดจาก สังคมที่เปลี่ยนไป วัตถุนิยมเข้ามาแทนที่ทำให้เกิดความหลงใหลตาม สภาวะแวดล้อม อยากได้เงินทองไปสนองความต้องการในสิ่งที่อยากได้ ดังนั้นนอกจากมาตรการลงโทษแล้วต้องสร้างแนวทางป้องกันคือ ต้องสร้างจิตสำนึกในการยอมรับสภาพความจริง พ่อแม่ ครูอาจารย์ ต้องสอดส่องใกล้ชิด สร้างความอบอุ่นในครอบครัว ให้ความรู้ หาอาชีพเสริมที่สุจริต และสถานศึกษาจัดหางานพิเศษให้ และควร จัดตั้งกองทุนสวัสดิการการศึกษาแก่นักศึกษาให้แพร่หลายกว่า ที่เป็นอยู่ และกระจายทุนให้นักศึกษาที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ (ชาญยุทธ ไชศิริพันธ์. 2554)

2.9 ปัญหาการออกนอกสถานที่พักในเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้ แก่ตนเองหรือผู้อื่นเกิดจากสังคมที่เปลี่ยนไปวัตถุนิยม เข้ามาแทนที่ทำให้เกิดความหลงใหลตามสภาวะแวดล้อม การอยากเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความคึกคะนองจากสารเสพติด เช่นสุรา อบายมุขที่เพิ่มมากขึ้นเป็นต้นดังนั้นนอกจากมาตรการลงโทษแล้ว ในส่วนภาคสังคมสถานศึกษา ต้องสร้างแนวทางป้องกันคือต้องสร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติตนในทางที่ถูกที่ควร ให้แก่นักเรียนนักศึกษา พ่อแม่ ครูอาจารย์ต้องสอดส่องใกล้ชิด สร้างความอบอุ่นในครอบครัว ให้ความรู้ในส่วนบทลงโทษของ กฎหมายบ้านเมืองเมื่อมีการกระทำผิดขึ้น สถานศึกษาควรร่วมมือ กับเจ้าหน้าที่ในการตรวจตราเข้มงวดกับพฤติกรรม การออกนอก สถานที่พักในเวลากลางคืนอย่างจริงจัง

3. แนวทางในการวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็น มาตรการลงโทษ ป้องปรามการกระทำความผิดโดยใช้การลงโทษ ที่มีความรุนแรงให้เกิดความเกรงกลัวที่จะถูกลงโทษไม่กล้าที่จะ กระทำผิด (อัญชลี ราตรี. 2549) พร้อมทั้งดำเนินการส่งเสริม ให้นักเรียนนักศึกษาให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ กฎ ระเบียบ ของกฎหมายซึ่งจะใช้ภาคสังคมช่วยกันสอดส่องดูแลช่วยกันทั้งครู นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครองตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ให้มีความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจในการแก้ปัญหาจนท้ายสุดจะส่งผล ให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ กฎ ระเบียบ ของกฎหมายได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ให้งานหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดการลงโทษ ในการกระทำความผิดของนักเรียน นักศึกษากำหนดบทลงโทษ ให้มีความชัดเจน เด็ดขาดเพื่อยับยั้งตัวผู้กระทำผิดที่ถูกลงโทษ โดยไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีก
2. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสถานศึกษา ตัวแทนชุมชนออกตรวจตราในเวลากลางคืนไม่ให้นักเรียนนักศึกษา ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข
3. ครู-อาจารย์ต้องใช้จิตสำนึกในการลงโทษนักเรียน นักศึกษาไม่ใช่อารมณ์ในการลงโทษและการลงโทษเพื่อให้เกิดความ หลาบจำ
4. ครู-อาจารย์ นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครองควร ช่วยกันสอดส่องดูแลเป็นหูเป็นตาหากเกิดการลงโทษของครู- อาจารย์ที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ
5. ควรมีการคัดกรองครูที่มีใจรักในวิชาชีพอย่างแท้จริง และมีการทดสอบทางจิตวิทยาเป็นระยะๆ
6. ให้สถานศึกษา นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง หามาตรการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ใน กรอบของกฎหมายทั้งมาตรการเสริมแรงด้านบวกและเสริมแรง ด้านลบให้นักเรียน นักศึกษาเกิดจิตสำนึกในการที่จะกระทำตน เป็นคนดี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ได้ข้อเสนอแนะและ แนวทางในการวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นมาตรการลงโทษ ป้องปรามการกระทำความผิดและแนวทางส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมายแต่การวิจัย ครั้งนี้ยังขาดในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อนำข้อมูลมา สนับสนุนงานวิจัยเชิงคุณภาพ เช่นศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษา ศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์หรือศูนย์ฮอตไลน์ ให้คำปรึกษา ในภายหน้าหากมีผู้สนใจในการทำวิจัย ในเชิงปริมาณ ก็จะทำให้มีข้อมูลสนับสนุนในการแก้ปัญหาแบบยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เจริญ แฉกพิมาย และปนัดดา ศรีธนสาร. (2555). พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : งานวิจัยและพัฒนา นักศึกษา กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชาญยุทธ โขศิริพันธ์. (2554). บทบาทของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโสเภณีเพื่อความมั่นคงของประเทศ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่น 43.
- ชีวัน เขียววิจิตร. (2551). การศึกษารายกรณี นักเรียนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐภรณ์ โสภณทัต. (2557, กันยายน - ธันวาคม). กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารกระบวนการยุติธรรม, 7(3).
- ทีศนา เขมมณี. (2547). องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูลนิธิสตรี-สฤตวงศ์. (2556). การป้องกันเด็ก และเยาวชนจากการพนัน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มูลนิธิสตรี-สฤตวงศ์.
- ลารัลย์ หอนพรัตน์ และคณะ. (2557). กฎหมายอาญา 1 : ภาคทฤษฎีทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิภาวี เอี่ยมวรเมธ และอังณา เอ็นช. (2548). ทักษะของนักศึกษา มจร. เกี่ยวกับผลกระทบของโลกาภิวัตน์ที่มีต่อสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อัญชลี ราตรี. (2549). การใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษทางอาญา. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Translated Thai References

- Chagphimai, C. & Srithanasan, P. (2012). *Self protective behavior against drugs of students in King Mongkut's University of Technology North Bangkok*. Bangkok : Discipline and Student Development, Division of Student Affairs. King Mongkut's University of Technology North Bangkok. [in Thai]
- Honoppharat, L. et al. (2014). *Criminal law 1: The general provisions*. Bangkok: Sukhothai Thammathirat University. [in Thai]
- iamwaramet, W & Enz, A. (2005). *King Mongkut's University of Technology Thonburi students' viewpoints of the impact of globalization on Thailand's society*. Bangkok : King Mongkut's University of Technology Thonburi. [in Thai]
- Khaemmani, T. (2004). *A body of knowledge for effective learning process management*. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- Kheawvijit, C. (2008). *A case study of students with truancy behavior*. Bangkok : Department of Psychology and Guidance, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Khosirion, C. (2011). *The role of government agencies and private organizations as preventers and resolvers of prostitution problem to stabilize the country*. Bangkok : Thailand National Defense College, Class 43. [in Thai]
- Ratree, A. (2006). *The use of discretion in determining criminal penalties*. Bangkok : Faculty of Law. Thammasat University. [in Thai]
- Sarit Wong -Sodsri Foundation. (2013). *Prevention of children and youths from gambling*. Bangkok : Sarit Wong-Sodsri Foundation Press. [in Thai]
- Soguntut, N. (2014, September-December). Case studies of quarrels among vocational students in Bangkok. *Journal of justice*, 7(3). [in Thai]